

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 406/2020
08.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Ерна Јанковић и Анита Антић Марјановић, адвокати у ..., против туженог „Комерцијална банка“ ад Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат у ..., решавајући о сукобу надлежности Првог основног суда у Београду и Основног суда у Трстенику, у седници већа одржаној 08.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету месно је надлежан Основни суд у Трстенику.

Образложење

Тужилца је дана 29.11.2019. године, поднела тужбу Основном суду у Трстенику ради утврђења ништавости и накнаде штете.

Поднеском од 05.03.2020. године тужени је истакао приговор месне ненадлежности наводећи да су парничне странке предметним уговором о кредиту уговориле да се поступак иницира пред судом опште месне надлежности, а тужена има седиште у Београду, општина Врачар, те да је за поступање надлежан Први основни суд у Београду.

Дана 15.05.2020. године, пред Основним судом у Трстенику одржано је прво рочиште за главну расправу, на којем је пуномоћник тужиоца остао при тужби, наводима из тужбе и поднеска од 19.03.2020. године, а тужени код навода из поднеска од 05.03.2020. године и изјаснио се да не оспорава висину већ само основ тужбеног захтева. Након тога, решењем П 421/19 од 26.05.2020. године Основни суд у Трстенику огласио се месно ненадлежним, и списе предмета уступио Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Први основни суд у Београду не прихвата месну надлежност, па је дописом П 40134/20 од 25.09.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу члана 22. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11, ... 18/20), Врховни касациони суд налази да је за суђење у овом спору месно надлежан Основни суд у Трстенику.

Према одредби члана 22. став 2. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.116/08...88/18), основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Одредбом члана 19. Закона о парничном поступку је прописано да ће суд по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, најкасније у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу. Ако се тужба не доставља туженом на одговор, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним у року од осам дана од пријема тужбе. Суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу. Ако се тужба не доставља на одговор, тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту односно првом рочишту за главну расправу, ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање, о чему суд мора да одлучи у року од осам дана од дана изјављивања приговора.

Одредбом члана 51. став 1. Закона о парничном поступку је прописано да је за суђење у споровима о праву својине и другим стварним правима на непокретности, споровима због сметања државине на непокретности, као и у споровима из закупних односа на непокретности, искључиво месно надлежан суд на чијем подручју се налази непокретност.

Према стању у списима, предметни поступак се води између банке и физичког лица по тужби ради утврђења ништавости и накнаде штете.

У конкретном случају се не ради о искључивој месној надлежности Првог основног суда у Београду, а тужени је истакао приговор месне ненадлежности. Основни суд у Трстенику је одржао прво рочиште за главну расправу на коме су се парничне странке упустиле у расправљање о основу и висини тужбеног захтева и тиме засновао своју надлежност. Стога, Основни суд у Трстенику није могао да се огласи месно ненадлежним након одржаног првог рочишта за главну расправу и упуштања странака у расправљање, већ је то могао да учини најкасније пре упуштања странака у расправљање.

На основу изнетих разлога, Врховни касациони суд је применом члана 22. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић